

UMEÅ UNIVERSITET

Fakultetsaudit av den Samhällsvetenskapliga fakulteten 2020

UMEÅ UNIVERSITET

Innehållsförteckning

Inledning	3
Bakgrund och metod	3
Kvalitetsarbetet – fakulteten och institutionerna	5
Auditgruppens reflektion	6
Programrådets arbete och programsamordnarens roll	7
Auditgruppens reflektion	8
Kvalitetsarbete för fristående kurser	9
Auditgruppens reflektion	9
Stöd i kvalitetsarbetet och återkoppling.....	10
Auditgruppens reflektion	10
Kursutvärderingar och programutvärderingar	11
Auditgruppens reflektion	12
Kollegial extern granskning	14
Auditgruppens reflektion	14
Ekonomiska incitament för kvalitetsarbete	15
Auditgruppens reflektion	15
Utnämnda lärare.....	16
Auditgruppens reflektion	16
Internationalisering för doktorander	17
Auditgruppens reflektion	17
Arbets- och forskningsmiljö för doktorander	18
Auditgruppens reflektion	18
Analys och slutsatser.....	19
Auditgruppens rekommendationer till den Samhällsvetenskapliga fakulteten.....	20

UMEÅ UNIVERSITET

Inledning

Fakultetsaudit är aktivitet 8 i Kvalitetssystem för utbildning vid Umeå universitet (FS 1.1-1324-18). Syftet med aktiviteten är att utifrån kollegiala synpunkter och rekommendationer utveckla kvalitetsarbetet inom fakulteten. Fakultetsauditen genomförs varje år enligt ett rullande schema mellan fakulteterna och Lärarhögskolan samt en förvaltningsenhet vart sjätte år.

Våren 2020 inleddes arbetet med att genomföra en audit av Samhällsvetenskaplig fakultet. I den ursprungliga tidsplanen skulle arbetet skulle vara klart före sommaren, men situationen med covid-19 gjorde att arbetet pausades under den senare delen av vårterminen för att återupptas i augusti.

En fakultetsaudit fokuserar på hur fakulteten organiserar, stödjer och kvalitetsutvecklar utbildning och målet är att genomlysningen ska bidra till en öppnare kvalitetskultur, nya kunskaper och ömsesidigt lärande. Stående tema för auditen är: Organisation av och stöd till utbildning på grundnivå, avancerad nivå och forskarnivå, samt verksamhetens kvalitetsarbete för utbildning. Förutom dessa stående teman har fakultetsledningen bitt auditgruppen att inkomma med synpunkter på två ytterligare frågor: hur bedrivs kvalitetsarbete i relation till fristående kurser samt hur institutionerna arbetar med internationalisering av forskarutbildningen.

Arbetet har utförts av en auditgrupp med en bred representation. Arbetet har letts av ordförande Ann-Catrine Eriksson, utbildningsledare vid Humanistiska fakulteten. Från Medicinska fakulteten deltog forskarutbildningsstudierektor Ulrich von Pawel-Rammingen. Från den Teknisk-naturvetenskapliga fakulteten deltog den excellenta läraren Karolina Broman. Från Lärarhögskolan deltog biträdande föreståndare (motsvarande prodekan) Anna Lindqvist, samt kanslichef Boa Drammeh. Från Enheten för universitetspedagogik och lärandestöd deltog pedagogisk utvecklare Dan Borglund. Från Umeå Medicinska Studentkår deltog doktorand Mark Lindholm och från Umeå Naturvetar- och teknologkår deltog student Victor Johansson. Prorektor Anna-Karin Andershed från Örebro universitet deltog som extern representant. Kvalitetsutvecklare Fredrik Georgsson vid Planeringsenheten utgjorde handläggare.

Bakgrund och metod

Den Samhällsvetenskapliga fakulteten har ca 40 procent av Umeå universitets utbildning på grundnivå och avancerad nivå och ca 15 procent av utbildningen på forskarnivå. Fakulteten är organiserad i elva institutioner och sex enheter och ansvarar för ca 32 procent av universitetets 163 utbildningsprogram.

Fakultetsauditen bygger till stor del på att auditgruppen samtalar med representanter för den verksamhet som genomlysas. Auditgruppen bedömde tidigt i arbetet att det var praktiskt ogörligt att samtala med representanter för samtliga institutioner, forskarutbildningsämnen och utbildningsprogram. Auditgruppen bad därför fakultetsledningen att utse sex institutioner som sammantaget skulle utgöra ett representativt urval av fakultetens verksamhet vad gäller utbildning.

Fakultetsledningen valde ut Institutionerna för psykologi, pedagogik, statsvetenskap, kost och måltidsvetenskap, sociologi samt juridisk. Från varje utvald institution samtalande auditgruppen

UMEÅ UNIVERSITET

med prefekt, studierektor, forskningsstudierektor, programsamordnare samt administratör. Auditgruppen samtalade även med studenter och doktorander samt fakultetsledningen.

Enligt instruktionen för fakultetsaudit i Kvalitetssystem för utbildning producerar den granskade fakulteten ingen självvärdering eller motsvarande utan ombeds i stället tillhandahålla material såsom verksamhetsberättelser för fakultet, institutioner och program, delegationsordningar, rollbeskrivningar, utbildningsplaner, examensbeskrivningar, studieplaner, exempel på kursplaner, övriga styrdokument samt beskrivning av resursfördelning. Auditgruppen nyttjade även webbsidor om fakulteten samt dess institutioner och program.

Utifrån tillgängligt material identifierade auditgruppen fokusområden och utvecklade en frågemall. Frågемallen innehöll tidsramar för samtalen samt vem som ansvarade för olika områden. Utvalda fokusområden var

- Kvalitetsarbetet, ansvarsfördelning
- Programrådets och programsamordnarens roll
- Fristående kurser
- Stöd för kvalitetsarbete
- Utvärderingar - programutvärderingar, kursutvärderingar, kollegial granskning
- Finansiella förutsättningar
- Pedagogiskt utnämnda lärare
- Forskarutbildningsmiljö
- Internationalisering för doktorander

Sammantaget samtalade auditgruppen med 37 institutionsrepresentanter, åtta studenter och doktorander samt sex personer ur fakultetsledningen uppdelade på åtta pass på vardera en timme. Samtalen genomfördes digitalt via Zoom och vid samtalen fördes minnesanteckningar. Efter varje samtal gjordes reflektioner som fördes till anteckningarna. Minnesanteckningarna sammanfattades och analyserades och ligger till underlag för denna rapport.

Rapportens upplägg är som följer. För vart och ett av fokusområdena följer en beskrivning av intrycken från samtalen samt auditgruppens reflektioner. Reflektionsavsnitten återspeglar alltså auditgruppens omedelbara intryck från samtalen. Rapporten avslutas med en övergripande analys och slutsatser samt auditgruppens rekommendationer.

UMEÅ UNIVERSITET

Kvalitetsarbetet – fakulteten och institutionerna

För att få en övergripande bild av hur arbetet med kvalitet i utbildning organiseras på fakulteten frågade auditgruppen inledningsvis vid alla intervjuer hur man arbetar utifrån kvalitetssystemet på ett övergripande plan.

Institutionerna beskriver de egna interna formella strukturerna för kvalitetssäkring, som i huvudsak utgörs av grundutbildningsutskott, programråd och programsamordnare. I utbildningsutskott diskuteras och bereds kurs- och programdokument inför prefektens beslut. Där hanteras även de fristående kurser som inte är knutna till ett utbildningsprogram. I programråden förs diskussioner om utveckling och utvärdering av programutbildning. Institutionerna ser framför allt verksamhetsplaner och verksamhetsberättelser (VP/VB) som en del i kvalitetsarbetet, liksom arbetet med olika former av utvärderingar, främst program- och kursutvärderingar. Samtidigt beskriver man det som tidskrävande att i alla stycken följa riktlinjer och rekommendationer för processer och funktioner som bör eller ska finnas i institutionens kvalitetsarbete. Institutionerna uppger också att även om stödet från fakultetskansliet är mycket gott, upplever man en bristande återkoppling från fakultetsnivån, framförallt kring VP/VB.

Parallellt med den formella strukturen finns på institutionsnivå en informell struktur, som består av seminarieverksamhet, workshoppar, lärar- och planeringsdagar, kontinuerlig kursuppföljning samt olika forum där lärare och studenter kan föra dialog om utbildningarna. Även denna struktur betraktas som kvalitetsdrivande.

Fakultetsledningen beskriver kvalitetsarbetet framförallt utifrån den formella strukturen, men nämner också forum för informationsspridning, workshoppar och lärardagar som viktiga aktiviteter. Ledningen anser att det är svårt att i detalj hinna analysera alla utbildningsprogram VP/VB, då fakulteten har ett så stort beting inom utbildning. Ansvaret för kvalitetsarbetet ligger, enligt fakultetsledningen, på institutionen och dess programråd, medan fakultetens roll är att vara ett stöd. Fakultetsledningen räknar med att systematiska avvikelser ska rapporteras, men under sin mandatperiod har vicedekan ännu inte haft något ärende på sitt bord som gäller kvalitetsavvikelse.

Auditgruppen bad också institutionerna beskriva vad de ansåg vara det viktigaste kvalitetsdrivande inslaget i deras arbete. Det finns i princip två linjer i de svar som institutionerna gav. Det finns institutioner som anser att formaliserade aktiviteter, som t.ex. utvärderingar eller utbildningsprogrammets VP/VB, är de viktigaste verktygen för att uppnå högkvalitativ utbildning. De externa utbildningsgranskningarna har också uppfattats som mycket givande. Andra institutioner hävdar att formaliserade kvalitetsaktiviteter enbart har en kontrollerande funktion och att det istället är medarbetarnas, främst lärarnas, och studenternas engagemang som driver kvalitetsutvecklingen. Därmed blir rekrytering av goda medarbetare en avgörande komponent för att uppnå hög kvalitet i utbildning. En institution beskriver ett strategiskt och taktiskt kvalitetsarbete som visar hur dessa två linjer kan komplettera varandra. Auditgruppen fann denna beskrivning mycket insiktsfull.

UMEÅ UNIVERSITET

Auditgruppens reflektion

Auditgruppens övergripande bild av fakultetens kvalitetsarbete är att institutionerna är mycket självständiga och på egen hand driver genomförandet, dels av de komponenter som är en del i lärosätets kvalitetssystem, dels av de aktiviteter som de själva uppfattar som kvalitetsdrivande. Fakulteten har, genom sin decentraliserade organisation, tagit en mer stöttande än styrande roll. Auditgruppen noterar exempelvis en förhållandevis låg grad av samordning och erfarenhetsutbyte mellan institutionerna - något som institutionerna vid flera tillfällen efterfrågade vid intervjuerna (se t.ex. programsamordnare, kurs- och programutvärderingar). Det tycks inte finnas någon modell för rapportering av kvalitetsavvikelse. Auditgruppen noterar också att samtliga institutioner uppger att de inte fått någon återkoppling från fakultetsledningen på inlämnade VB/VP för program och forskarutbildningsämne.

Det finns ingen konsensus mellan de intervjuade institutionerna om vilken som är den mest centrala komponenten eller aktiviteten. Detta behöver förvisso inte innebära ett problem i sig, då olika utbildningar och ämnen har olika behov. Om den formella strukturen kan betraktas som systemdriven, så är den informella strukturen driven utifrån akademiska behov inom respektive program eller institution. Vad auditgruppen dock uppfattar som problematiskt är att det endast är en av de intervjuade institutionerna som anser att den formella modellen för kvalitetsarbete är tillfyllest och som arbetar med den systematiskt – tillsammans med informella aktiviteter – för att upprätthålla eller höja kvaliteten i sina utbildningar. Flera av de andra institutionerna förhåller sig mycket rationellt till komponenterna i kvalitetssystemet och tycks betrakta dem som obligatoriska kontrollinstanser snarare än kvalitetsdrivande aktiviteter.

UMEÅ UNIVERSITET

Programrådets arbete och programsamordnarens roll

Majoriteten av den utbildning som ges vid Samhällsvetenskapliga fakulteten består av programutbildning. Därför ville auditgruppen gå djupare in på hur programråden arbetar med kvalitet och hur programsamordnarens ansvar och mandat ser ut.

Den allmänna bilden från intervjuerna är att programråden arbetar med uppföljning av kurser och program, samt är delaktiga i arbetet med VP/VB. Programrådet ansvarar för att programmets kurser har tydlig progression samt att de nationella målen för examen uppfylls. I flera fall innehåller programmen endast kurser från en institution och då ersätts programråden av institutionens grundutbildningsråd. Institutionerna själva drar slutsatsen att i dessa fall kan studentinflytandet från programmet bli lidande och måste ersättas med andra strukturer så som kursråd. Flera institutioner lyfter att ett problem med programråden är att de inte ligger i linjen för beslut med egen delegation med följden att ansvarsnivån och medel att påverka inte matchar varandra.

Ett återkommande problem som lyftes av institutioner med program som samarbetar med andra institutioner är svårigheten att genomföra tvärvetenskapligt kvalitets- och utvecklingsarbete över institutions- och fakultetsgränser. Även fakultetsledningen uppger att det mesta vad gäller utbildningskvalitet går att lösa på programrådsnivå med undantag för när flera fakulteter är inblandade. Universitetets organisation och struktur anges ligga bakom svårigheterna att samarbeta över fakultetsgränserna.

Likaså komplicerar samläsning av kurser kvalitetsarbetet då progression och nationella mål inte alltid överensstämmer i olika program. I praktiken informeras programmen om redan beslutade ändringar utförda av kursansvarig institution och har i en del fall begränsad möjlighet att påverka utvecklingsarbetet. Samtidigt lyfts en pedagogisk fördel med att ha flera institutioner inblandade i programrådet. Det uppges leda till erfarenhetsutbyte och utgör grund för bättre pedagogiska diskussioner.

Institutionerna påpekar vikten av att ha "rätt" personer som representanter i råden, något som även fakultetsledning och -kansli påpekar. Det måste vara personer som har tid att engagera sig och prioritera programrådsarbetet. Flera institutioner påpekar att de är inblandade i många programråd så det kan vara svårt att hitta dessa personer. I programråden kan det också finnas arbetslivskontakter/externa representanter. Institutionerna berör dessa mycket lite i samtalen, vilket kan tyda på att de inte har en framträdande roll i programrådets arbete med utbildningskvalitet.

Programrådets vikt för studentinflytande lyfts på flera håll. De studenter auditgruppen intervjuade anger att programråden är den främsta kanalen för att kunna påverka sin utbildning. Studenterna anser att det i princip alltid är tydligt till vem man ska vända sig om man har frågor eller förbättringsförslag.

Programsamordnaren ska samordna arbetet med programmet och arbetar främst med programrådet och kursgivande institutioner. Vid vissa institutioner verkar det finnas en osäkerhet om vilka uppgifter som ingår i rollen liksom hur mycket tid i bemanning som finns för uppdraget.

UMEÅ UNIVERSITET

En institution uttryckte förvåning över att benämningen ändrats från programansvarig till programsamordnare samtidigt som ansvaret upplevdes ha ökat.

En sammantagen bild är att tiden för programsamordnare inte upplevs som tillräcklig för de uppgifter denna har och det är därför svårt att bemanna uppdraget som programsamordnare. En del institutioner kompletterar resursen som kommer från fakulteten. Att det råder osäkerhet om hur stor resursen är från central nivå till programsamordnarfunktionen hänger också samman med en osäkerhet över vad nivån på resursen baseras på. I instruktioner för programråd anges att programrådsmedlemmar har minst fyra timmars nedsättning i tjänst från fakulteten per möte de deltar i. Möten ska hållas 2-4 gånger per termin. Programsamordnare vid fakulteten har enligt intervjun med fakultetsledning och -kansli mellan 5-20 procents del av tjänst för uppdraget beroende på program utifrån en fördelningsmodell. Med befintliga medel är det enligt fakultetsledning inte möjligt att avsätta mer från fakultetsnivå. Institutioner och program kan komma överens om andra modeller men då inga medel behålls på fakultetsnivå måste institutionerna själva finansiera eventuella extra tilldelningar till programråd och programsamordnare.

Institutioner med flera programsamordnare försöker organisera informationsutbyten mellan programmen för att undvika att man uppfinnar hjulet flera gånger. Institutionerna upplever också de fakultetsgemensamma informationsträffarna som anordnas av utbildningsledaren som ett gott stöd. En institution lyfter att programmet och programsamordnaren inte förfogar över utvecklingsmedel, vilket man ser som ett problem.

Auditgruppens reflektion

Eftersom programutbildningar dominerar utbudet vid fakulteten blir programråd och programsamordnare motorn i fakultetens kvalitetsarbete för utbildning. Auditgruppen noterar dock att fakultetens resurstilldelning för programsamordnarrollen i vissa fall inte är tillräcklig för det arbetet som faktiskt krävs.

Det finns en otydlighet var ansvaret för kvalitetsarbetet ligger. Namnet programsamordnare antyder att denna person samordnar snarare än ansvarar för programmet. Programrådets arbete tycks till viss del motsvara kvalitetssystemets aktiviteter som säkring av nationella examensmål. Hur arbetet med examensmålsmatrisen fungerar framkommer däremot inte. En fråga som uppstår gäller förankring av tvärvetenskapligt kvalitets- och utvecklingsarbete i relation till att ha "rätt" personer i programråden. Om rätt personer innebär ledamöter med avsatt tid, rimmar det illa med den begränsade möjligheten att påverka kvalitets- och utvecklingsarbete. Programråd (eller programsamordnaren?) ansvarar för och organiserar arbetet, men det är också oroande att det inte alltid är tydligt vilka resurser man har till sitt förfogande. Eftersom organisationen av utbildning är så decentraliserad inom fakulteten funderar auditgruppen på om det inte skulle vara bra om programråden skrevs in i delegationsordningen för att tydliggöra fakultetsnämnds och fakultetslednings förväntningar vad gäller ansvarsfördelning.

Gruppen undrar också över hur man arbetar med introduktion av nya programråd och programsamordnare. Är det självklart någonting som också ska lösas på institutionsnivå eller skulle det kunna vara en fråga som kunde beredas av fakultetsledning och -kansli?

UMEÅ UNIVERSITET

Kvalitetsarbete för fristående kurser

En av de frågor som fakultetsledningen ville att auditgruppen skulle genomlysna var hur institutionerna arbetar med kvalitetssäkring av utbudet av fristående kurser. Alla institutioner som intervjuades ger fristående kurser och i princip alla institutioner påpekar att de flesta kurser som erbjuds som fristående kurs också ingår i något program, vilket innebär att kvalitetsarbetet hanteras genom programmets kvalitetssystem. Detta innebär att kurser utvärderas, att progressionen säkerställs i relation till övriga programkurser etc. En skillnad är att grundutbildningsutskottet tar programrådets roll och ansvar för kvalitetsarbetet, vilket får som konsekvens att studentinflytandet blir lidande eftersom grundutbildningsutskottet saknar studentrepresentation. En institution har observerat att studentengagemang är viktigt för kvalitetsarbetet och en förutsättning för engagemang är att man känner en samhörighet. Därför har institutionen skapat ett nyhetsbrev riktat till studenter som läser fristående kurser som distribueras ett par gånger per år.

Två institutioner lyfter problematiken med att garantera måluppfyllelse vid läsandet av fristående kurser. I en del fall ingår kurser i någon form av kurspaket vilket gör att måluppfyllelse kan spridas och täckas med progression, men i de flesta fall kan man inte veta i vilken examen en kurs kommer att ingå i vilket gör det problematiskt att säkra måluppfyllelse. En institution hävdar att fristående kurser kvalitetssäkras genom att de bemannas med rätt lärare.

Auditgruppens reflektion

Ansvar för studievägledning till studenter som läser mot en examen baserat på fristående kurser riskerar att falla mellan stolarna med det upplägg som finns vid den Samhällsvetenskapliga fakulteten. Bland de institutioner auditgruppen samtalat med finns också en varierande syn på vad kvalitetssäkring av en examen innebär och kräver.

Problemen med måluppfyllelse i examen utifrån fristående kurser är inte unika. Intressant för auditgruppen var därför vilka lösningar Samhällsvetenskaplig fakultet arbetar med för att försöka säkra kvaliteten i dessa fall. Även om institutionernas lösningar inte till fullo kan garantera att en examen har täckt alla nationella mål, finns erfarenheter och kunskaper som skulle kunna utgöra grund för ett större erfarenhetsutbyte och för arbete med en fakultetsgemensam strategi. Auditgruppen önskar därför vända frågan tillbaka till fakultetsledningen, institutionerna ska inte behöva uppfinna hjulet på egen hand.

UMEÅ UNIVERSITET

Stöd i kvalitetsarbetet och återkoppling

Eftersom kvalitetsarbete genererar visst arbete och material ville auditgruppen se vilket stöd institutionerna kan få från fakultetsnivå i arbetet och i vilken form man fick återkoppling på det arbete som läggs ner. Institutionerna är generellt mycket nöjda med det stöd som fakultetskansliet erbjuder. Man upplever att man snabbt får svar på frågor och att det finns en genuin känsla att både fakultetsledning och fakultetskansli vill hjälpa och värna kärnverksamheten.

Utbildningskommittén anses vara ett centralt stöd i kvalitetsarbetet eftersom det är ett forum för att diskutera gemensamma frågor och dela information mellan varandra. Fakulteten anordnar även uppskattade informationsträffar riktade till olika grupper av medarbetare med uppdrag kopplade till utbildning.

Samtliga institutioner anser dock att man får mycket begränsad eller ingen feedback alls på de dokument man lämnar ifrån sig till fakultetsnivån. En institution uttryckte att man hoppades att man fyllt i mallarna på rätt sätt, men antog att man skulle hört någonting om så inte var fallet. Några institutioner efterfrågar också stöd i marknadsföring av utbildningar, hjälp med studentrekrytering och frågebanks till kursvärderingar.

Institutionerna pratar om fakulteten i termer av ett administrativt stöd. Vid intervjun med fakultetsledningen framkommer en liknande bild. Fakultetskansliet ska utgöra ett effektivt administrativt stöd till institutionerna och stötta genom att till exempel författa gemensamma remisser. Ledningen menar att man har kontinuerliga dialoger med institutioner och fångar på så sätt upp tecken på om något inte fungerar inom utbildningsverksamheten. När signaler från verksamheten eller studentkåren kommer om att något inte fungerar hanteras detta i samtal mellan fakultetsledning och den berörda institutionen. Det har dock ännu inte hänt att vicedekan fått in något ärende gällande kvalitetsavvikelse.

Auditgruppens reflektion

Auditgruppen noterar att ingen institution pratar om fakulteten som något annat än administrativt stöd för deras verksamhet. Fakultetens roll i strategisk styrning av verksamheten nämns aldrig. Det finns en motsägelse mellan institutionernas upplevelse av brist på återkoppling på inlämnade dokument och fakultetsledningens försäkran om kontinuerliga dialoger med institutionerna. Syftar man på helt olika aktiviteter/samtal från institutions- och fakultetsnivå? Att fakultetskansliet ger ett gott och välkommet stöd råder det inget tvivel om, men det verkar inte finnas en samsyn på systematisk, tydlig och strategisk återkoppling och uppföljning. Det är auditgruppens intryck att institutioner vid kvalitetsavvikelse inte per automatik vänder sig till fakultetsledningen utan istället försöker åtgärda dessa inom den egna verksamheten. Att fakultetsledning inte kan hålla årliga dialoger om varje enskild VB/VP är förståeligt, men med någon slags periodicitet borde dialog kunna hållas med utbildningarna för att underhålla, säkerställa och förbättra kvalitetsarbetet. Om man kan hitta någon aktivitet eller system för återkoppling som skulle stärka samsynen på kvalitetsarbetet inom fakulteten, så skulle man även på sikt kunna arbeta mer proaktivt och strategiskt.

UMEÅ UNIVERSITET

Kursutvärderingar och programutvärderingar

En aktivitet i kvalitetssystemet för utbildning som bland annat syftar till att få studenterna involverade i kvalitetsarbetet är kursutvärderingar. Hur involverade studenterna blir hänger samman med hur kursvärderingarna genomförs, vilka frågor som ställs och hur slutligen kursutvärderingen utförs och kommuniceras.

Arbetet med kursutvärderingar upplevs överlag meningsfullt för samtliga institutioner som intervjuades. Dock anser alla att det är problem med låg svarsfrekvens på kursvärderingar, framförallt de som genomförs digitalt. En institution menar att det kan finnas guldgrubbor bland studenternas kommentarer/fritextsvar, även om det är få svarande. En annan institution påpekar att man som lärare får bekräftat det man redan visste, men att det är bra att ha en formell kursutvärdering i ryggen för att påbörja ett förändringsarbete. På samma sätt menar en prefekt att kursutvärdering (givet de frågor man ställer till studenterna) inte ger någon bra information om hur kurser ska kunna reformeras, utan mest visar huruvida det befintliga upplägget fungerar bra eller dåligt.

Det varierar hur man arbetar med kursutvärderingar på fakulteten. Vid en institution har hela processen med att samla in och sammanställa statistik centraliserats till den grad att lärarna själva inte utför eller återkopplar någon kvalitativ analys av utfallet. Men överlag görs kursutvärdering i enlighet med fakultetens riktlinjer, vilket bland annat innebär att lärarens sammanställning tas upp i ett programråd. Arbetet med utvärdering bedrivs typiskt enskilt, men det finns även ett par exempel på kollegiala arbetssätt. På en institution genomförs kollegiala kursutvecklingsmöten där även studentrepresentanter medverkar. En annan institution provar ett kollegialt arbetssätt i samarbete med UPL. Detta arbete baseras på en ny form av kursvärdering som har ett evidensbaserat pedagogiskt fokus. Man har kollegiala kursanalysmöten och det finns möjligheter för studenter att medverka i processen. Erfarenheterna är goda. Kursutvärderingen för längre kurser kompletteras i flera fall av andra former av mittkursutvärderingar och utvärderingar vid terminsavslut. I en del fall utgör den sammanfattande kursutvärderingen en syntes av ett flertal modulutvärderingar. Lärarna kan använda valfria former för modulutvärderingarna, men kursutvärderingen följer ofta en given mall.

Rutiner för publiceringen av kursutvärderingarna varierar mellan institutionerna dels i fråga om var man publicerar kursutvärderingar, exempelvis på låsta kurssidor eller helt öppet, dels ifråga om vad det är man väljer att publicera - sammanställda kursvärderingar eller mer genomarbetade kursutvärderingar. Det är vanligt att man i början av kursen går igenom fjolårets kursutvärdering, även om en institution säger sig ana att det inte alltid fungerar i praktiken. Hur standardiserade kursvärderingsfrågorna är varierar, från helt styrda utvärderingsfrågor till helt fria. I ett par fall uttrycks önskemål om att få hjälp från centralt håll med att utforma kursvärderingar på ett bra sätt. Det kan bl.a. vara svårt att få studenter att bidra med konkret information som sedan går att omsätta till kursutveckling. Institutionerna uttrycker även en oro över att det för närvarande inte finns kursutvärderingsstöd i Canvas – något som behöver ordnas från centralt håll.

I student- och doktorandgruppen uttrycktes att kursutvärderingar är ett problematiskt kvalitetsverktyg bland annat på grund av den låga svarsfrekvensen. Som förklaring till varför studenter väljer att inte svara på kursvärderingar anges dels att man tenderar att fylla i kursvärdering endast om man är missnöjd, dels att man inte upplever att värderingarna leder till någon förändring. Man anger också att det i en del fall är svårt att hitta tidigare utvärderingar och

UMEÅ UNIVERSITET

studentkåren anser att det är svårt att få ta del av utvärderingsmaterialet som ligger till grund för dessa. Det finns därför en misstro mot att den sammanställning som studenterna får ta del av speglar deras synpunkter och förslag på ett rättvisande sätt. Studenterna efterfrågar andra typer av värderingar som fokuserar mer på pedagogiska aspekter än förmedlande av kunskap, och mindre på studentens egen arbetsinsats. Ett fokus på arbetsinsats uppfattas som att "skulden" läggs på studenten, speciellt om denna fråga kommer tidigt i en kursvärdering. Studenterna är typiskt inte delaktiga i analysen av kursvärderingar och heller inte en part i arbetet med kursutveckling.

Även programvärdering är en aktivitet i kvalitetssystemet för utbildning där studenterna ska bidra till kvalitetsarbetet. Ofta är det programråden som ansvarar för programutvärderingar, men genomförandet varierar även här mellan institutioner. Formerna för programvärderingar verkar vara friare än för kursvärderingar. Flera institutioner nämner att diskussioner med studenterna kompletterar de skriftliga värderingarna. Generellt nämns dock problemet med svarsfrekvens på digitala programvärderingar. På samma sätt som för kursutvärdering bedrivs arbetet med programutvärdering inom enskilda program. En institution uttrycker ett behov av ett fakultetsövergripande forum där olika program skulle kunna samarbeta kring programutvärdering och VB/VP.

För både kursutvärdering och programutvärdering efterfrågar institutionerna fakultetens stöd i att ta fram exempelfrågor till värderingarna samt inspirerande exempel på nya arbetssätt och alternativa utvärderingsformer.

Auditgruppens reflektion

I stora drag förefaller fakultetens befintliga praxis för kursutvärdering – ur ett kvalitetsperspektiv – vara i linje med den vi kan se för högre utbildning generellt: arbetet bedrivs sällan på ett sådant sätt att det leder till en ständig förbättring av studenternas lärande och lärarnas pedagogiska skicklighet. I praktiken fungerar kursutvärdering mer som en pålagd kontrollfunktion (med syfte att säkerställa en lägstanivå) än ett sätt att göra bra kurser ännu bättre (med syfte att uppnå en utbildning av mycket hög kvalitet). Kursutvärdering betraktas därmed inte som en självklar del av lärarens pedagogiska uppgift inom ramarna för en kurs utan främst som ett administrativt uppdrag. Ett bra resultat kan till och med vara ett incitament för att inte utveckla något (vilket vi såg exempel på i en VB/VP). Det här beror bland annat på att de kursvärderingar som används – vilka ofta fokuserar på lärarens prestation, studenternas nöjdhet eller specifika undervisningsmoment – inte förser läraren med information som på ett lätt sätt går att omsätta till kursutveckling som främjar lärande. En annan bidragande orsak är att arbetet ofta bedrivs enskilt, vilket innebär att ett kollegialt erfarenhetsutbyte som skulle kunna främja en sådan utveckling uteblir. I förlängningen leder detta till att läraren inte finner arbetet med kursutvärdering meningsfullt, att det inte leder till kvalitetshöjande åtgärder för studenterna, att det uppstår en misstro mot lärarnas intresse av att öppna sig för studenternas synpunkter och att studenternas intresse för att svara på kursvärderingar falnar.

Även om ovanstående bild (i stort) bekräftas under intervjuerna är det viktigt att poängtera att den inte är specifik för Samhällsvetenskapliga fakulteten. Den misstro mot lärarnas sammanställningar som studenterna antyder bör dock tas på stort allvar. Samtidigt finns det vid fakulteten goda exempel på verktyg och arbetssätt som fokuserar på förutsättningarna för studenternas lärande, bygger på kollegialitet och inkluderar studenter i utvecklingsarbetet. Det är initiativ som är värda att lyfta fram, lära av och sprida i verksamheten – även till andra fakulteter. De kommer rimligtvis att öka studenternas förtroende för lärarnas arbete med kursutvärdering.

UMEÅ UNIVERSITET

Vad gäller programvärderingar kan tilläggas att ett fakultetsövergripande forum där olika program kan samarbeta kring detta och utarbetande av VB/VP skulle kunna medföra att de program som medverkar samtidigt får en kollegial återkoppling på sitt kvalitetsarbete (något som efterfrågas, jfr. avsnittet om programrådets arbete och programsamordnarens roll). En annan viktig anledning att arbeta fakultetsövergripande med programvärderingar är att en del program består av kurser från olika fakulteter.

UMEÅ UNIVERSITET

Kollegial extern granskning

Den kollegiala externa granskningen av utbildningsprogram är en central del i Umeå universitets kvalitetssystem för utbildning och bör därför vara en viktig komponent i kvalitetsarbetet vid en fakultet.

Den Samhällsvetenskapliga fakulteten har en kompletterande beskrivning av aktiviteten (Dnr FS 1.1-1688-19) som förefaller gälla för utbildning på grundnivå och avancerad nivå men ej på forskarutbildningsnivå. Den kompletterande beskrivningen tydliggör att granskningen utgår från de underlag som anges i Umeå universitets kvalitetssystem för utbildning samt ytterligare material av betydelse för granskningen som väljs ut av programsamordnaren. Den Samhällsvetenskapliga fakultetens kompletterande anvisning av aktiviteten tydliggör inte processen för hur externt sakkunniga utses. Av anvisningarna är det inte heller tydligt att granskningen ska utgå från kvalitetskrav för utbildning i enlighet med bilaga 2 i Umeå universitets kvalitetssystem för utbildning. Den granskare som inte är insatt i Umeå universitets kvalitetsaktiviteter kan lätt missa denna viktiga information.

I samtal med institutionerna är det tydligt att i de fall man genomfört extern kollegial granskning har aktiviteten upplevts positiv. Det uppges som positivt att externa ögon tittar på verksamheten även om resultaten som redovisats i granskarens rapport uppgavs vara kända sedan tidigare. Hur "extern" den externa granskaren varit varierar mellan utbildningarna. I vissa fall uttrycks det som något positivt att den granskande inte kommer från ett motsvarande program utan att det snarare är ämnesexterna ögon. I andra fall anses det vara viktigt att granskaren har erfarenhet från ett ämnesmässigt liknande program.

Fakultetsledningen planerar att följa upp den externa granskningen genom samtal med granskarna vilket senare ska resultera i en sammanfattande rapport.

Auditgruppens reflektion

Institutionerna generellt uppges att de inte blivit nämnvärt överraskade av de kommentarer den externa granskaren kommit med, utan att de redan känt till de svagheter och brister som framkommit. Auditgruppen anser att detta kan tyda på att institutionerna inte har resurser, mandat eller andra förutsättningar att åtgärda redan kända brister.

Fakultetsledning och institutioner är nöjda med aktivitetens utformning och genomförande. Att genomförandet hanteras av programmen försvårar för fakulteten att göra övergripande analyser av utfallet för att på så sätt se systematiska svagheter i genomförandet av utbildningen. Auditgruppen ser positivt på fakultetens initiativ att samla de externa granskarna för en dialog. Förhoppningsvis ger detta ett underlag för fakulteten att göra en övergripande analys.

UMEÅ UNIVERSITET

Ekonomiska incitament för kvalitetsarbete

Samtal med institutioner visar att de flesta anser att det finns en koppling mellan högt söktryck och bra kvalitet på sin utbildning och hävdar att studenterna inte skulle söka utbildningen om den inte höll en hög kvalitet. Ett högt söktryck gör troligt att program kan starta med samtliga studieplatser tillsatta. Vissa institutioner anser också att det finns en koppling mellan hög genomströmning och hög kvalitet på utbildning. Hög genomströmning ger ett bättre ekonomiskt utfall eftersom båda delarna (HST samt HPR) av studentpengen betalas ut. Båda fallen med fulla program och hög genomströmning bidrar till en stabil och förutsägbar ekonomi. Utöver dessa indirekta incitament för kvalitetsarbete anger inte de tillfrågade institutionerna något mer. En institution hävdar dessutom att det tar mer resurser än vad som egentligen finns för att hålla programmet nationellt konkurrenskraftigt och att det snarare känns som ett omvänt incitament för att lägga resurser på kvalitetsarbete.

Institutioner och fakultetsledning uppger att den Samhällsvetenskapliga fakulteten fördelar i princip alla inkomna utbildningsmedel till institutionerna och institutionerna förefaller överlag nöjda med fakultetens strategi att behålla en mycket liten del av utbildningsmedlen på fakultetsnivå. Institutionerna försöker istället bygga upp egna resurser som kan användas för att finansiera kvalitetsutveckling. Strategiska satsningar och utvecklingsarbete bekostas av institutionen alternativt genom sökbara medel så som lokala utvecklingsfundsmedel. Institutioner med fakultetsöverskridande program lyfter som ett problem att olika ämnesområden har olika prislappar.

Fakultetsledningen anser det självklart att verksamheten måste leverera god kvalitet för att även i fortsättningen garantera ett högt söktryck.

Auditgruppens reflektion

Den Samhällsvetenskapliga fakulteten har fattat ett strategiskt beslut att behålla väldigt lite/inga medel på fakultetsnivå utan låta så mycket som möjligt gå till institutioner. Strategin gör det emellertid svårt för fakultetsledningen att styra fakulteten strategiskt och auditgruppen frågar sig: vilken roll har den Samhällsvetenskapliga fakulteten? Utifrån diskussionerna med institutioner ges intrycket att fakulteten endast utgör en administrativ stödfunktion snarare än en del av en strategisk styrning i en linjeorganisation. Bristen på sökbara medel på fakultetsnivå gör att institutionerna i stället försöker bygga upp lokala buffertar. Nackdelen med detta är dels att summan av alla samlade medel på institutionsnivå sannolikt överstiger en rimlig buffert på fakultetsnivå, dels att det för små institutioner blir svårt att bygga upp en tillräcklig buffert för att kunna hantera en merkostnad för kvalitetsutveckling.

För den Samhällsvetenskapliga fakulteten verkar det ändå fungera relativt bra vilket auditgruppen tror beror på att finansieringen kopplad till utbildning inom fakulteten är så stabil, vilket i sin tur beror på en jämn och hög studenttillströmning. Denna studenttillströmning är givetvis till viss del beroende av att utbildningen vid fakulteten håller en tillräcklig kvalitet, men kan också möjligen till del förklaras av att områdena för fakultetens utbildningar sammanfaller med vad ungdomar efterfrågar.

UMEÅ UNIVERSITET

Utnämnda lärare

Den Samhällsvetenskapliga fakulteten har en stor andel av de pedagogiskt utnämnda lärare som finns vid Umeå universitet. Samtliga institutioner anser det vara viktigt att arbeta för att lärarna söker sig till meriteringssystemet och de flesta institutioner arbetar aktivt med att stötta lämpliga lärare att söka. Andelen utnämnda lärare varierar dock stort mellan institutionerna och ingen av institutionerna anser sig ha en riktig strategi vad de utnämnda lärarna ska användas till. Man ser inte heller någon sådan strategi från fakultetens sida, även om fakulteten uppmanar institutionens lärare att söka utnämning. På vissa institutioner försöker man använda de utnämnda lärarna som pedagogiska mentorer, både till lärare i allmänhet och till de som själva önskar ansöka om att bli utnämnda. Någon tydlighet i hur erfarna och kompetenta lärare ska användas som resurs vid fakulteten har dock inte framkommit i intervjuerna.

En institution framförde att det behövs en nationell plattform för att få en samsyn kring de utnämnda lärarna för att på sikt få samma status som forskningsmeriterade lärare (docenter eller professorer).

Auditgruppens reflektion

Den Samhällsvetenskapliga fakulteten har en mycket stor andel av de utnämnda lärarna vid Umeå universitet, men det verkar inte finnas någon övergripande plan för hur de ska användas i verksamheten. Denna brist på plan återfinns emellertid även på andra fakulteter, så det är inget specifikt för den Samhällsvetenskapliga fakulteten.

I auditsamtalen lyfts lärarnas professionalitet för kvalitetsarbete och kvalitetssäkring vid ett flertal tillfällen. I och med att den Samhällsvetenskapliga fakulteten har så pass många utnämnda lärare har fakulteten en stor möjlighet att agera förebildligt och analysera/utreda hur dessa lärare skulle kunna användas som en ännu tydligare kvalitetsdrivande resurs.

UMEÅ UNIVERSITET

Internationalisering för doktorander

Även om vissa institutioner uppger att en del av forskarutbildningsämnena vid den Samhällsvetenskapliga fakulteten är nationella till sin karaktär vilket gör internationaliseringsarbetet svårare, anser de flesta ämnen sig finnas i en internationell miljö. Institutionerna har i de flesta fall som mål att forskarutbildningen ska finnas i en internationell kontext, t.ex. genom att delta i internationella konferenser och internationella fältstudier. Det finns i de flesta fall medel att söka för detta, även om rutiner för ersättning och belopp skiljer sig en del mellan institutionerna. Arbeten och avhandlingar skrivs i en del fall på svenska, men i de flesta fall är arbetsspråket engelska. I ett fall anges det som ett krav i den allmänna studieplanen för utbildning på forskarnivå att inslag på engelska motsvarande minst 15 hp ska ingå i utbildningen. Några institutioner hänvisar till handledarnas internationella nätverk eller forskarskolors internationella aktiviteter som stöd för internationaliseringsarbetet. Forskningsvistelser med internationella utbyten uppmuntras.

I de fall forskarutbildningsämnena är mer internationella till sin karaktär är det vanligt med internationella doktorander, post docs och lektorer. En institution lyfter problematiken för inresande forskare att hitta sysselsättning för partners. Det är också familjesituationen som anges som största hinder för egna doktorander och forskare att åka på internationella forskningsvistelser. En institution uppgav att den arbetar aktivt med internationalisering på hemmaplan. Möjligheten att delta i nationella och internationella forskarutbildningskurser via nätet upplevs som positivt.

Auditgruppens reflektion

Auditgruppen tror att alla forskarutbildningsämnen mår bra av att se sig själva i en internationell kontext. Det är auditgruppens uppfattning att samtliga institutioner är medvetna om betydelsen av internationalisering och strävar efter att tillgodose att doktorander får internationella perspektiv. Institutionerna arbetar med olika strategier, mestadels enligt de förutsättningar som finns för respektive forskarutbildningsämne. Det finns bra exempel på hur institutionerna arbetar strategiskt mot en ökad internationalisering, t ex genom att fastslå att inslag på engelska motsvarande ett antal hp ska ingå i utbildningen vilket specificeras i den allmänna studieplanen för ämnet. Auditgruppen menar att det skulle vara värdefullt om fakulteten kan utveckla fakultetsgemensamma formalia för internationalisering och ger stöd för aktiviteter som ökar internationalisering på hemmaplan.

UMEÅ UNIVERSITET

Arbets- och forskningsmiljö för doktorander

Institutionerna använder sig av avgångsenkäten för att följa upp forskarutbildningen. Man nämner också medarbetarsamtal och ISP-uppföljning som uppföljningsverktyg. I en del fall framfördes doktoranders egna träffar sinsemellan som kvalitetsdrivande. Avhandlingskvaliteten säkras med till exempel kappaseminarier och olika former av handledarkollegier. En måttstock som anges är att ingående arbeten ska kunna publiceras i internationella tidskrifter. Institutionerna uttrycker konfidens i att doktorandernas arbeten håller måtten, även om man medger att alla steg inte alltid dokumenteras.

Antalet doktorander vid institutionerna varierar, vilket innebär att institutionerna har mycket olika förutsättningar att säkra en tillräckligt omfattande miljö för forskarutbildningen. Fakultetens finansieringsmodell uppges vara en orsak till att en institution har för få doktorander.

Olika forskarskolor lyfts som ett hjälpmedel för att få en tillräckligt givande forskarutbildningsmiljö, liksom samarbeten med andra lärosäten. Handledarkollegium inkluderande huvud- och bihandledare inom och utom institutionen nämns som ett annat medel för att bygga en god miljö. Covid-19 situationen har till viss del hjälpt till att få till stånd högre seminarium över nätet tillsammans med andra lärosäten.

Fakultetens forskarutbildningsnätverk lyfts som något positivt, liksom de starka doktorandföreningarna.

Auditgruppens reflektion

Förutsättningar för doktorander varierar mycket med avseende på finansiering, delaktighet i forskarskolor, möjlighet till internationella kontakter, samt möjlighet till finansiering av konferensdeltagande och utlandsvistelser. Även kraven för doktorsexamen, som till exempel antal obligatoriska kurspoäng skiljer sig mellan ämnen. Sådana skillnader och att många miljöer har få aktiva doktorander gör det svårt att utveckla fakultetsgemensamma kurser, vilket försvårar utbyten mellan institutioner och utvecklingen av större institutionsöverskridande forskarutbildningsmiljöer.

Fakulteten föreslås att strategisk arbeta med utveckling av forskarutbildningsmiljöer genom att skapa formalia för vad som krävs för en doktorsexamen vid samhällsvetenskapliga fakulteten.

Många institutioner har fungerande nationella nätverk. Nationellt och internationellt utbyte är en viktig del inom utbildningen på forskarnivå och främjas av utbildningsnätverk. Nätverksaktiviteter föreslås kunna få riktat och regelbundet stöd av fakulteten.

UMEÅ UNIVERSITET

Analys och slutsatser

Vid den Samhällsvetenskapliga fakulteten finns en stor tillit till institutionernas behov av autonomi och den tillitsbaserade styrformen lyfts vid flera tillfällen av fakultetsledningen.

Institutionerna verkar värdera friheten att arbeta självständigt högt och emotsätter sig till viss del central styrning och likformighet. Auditgruppen tycker sig observera att det därför inte finns något behov av att rapportera interna problem och det finns inte heller några tydliga direktiv om detta. Bristen på central styrning leder till att institutionerna hittar egna lösningar på de problem de ställs inför vilket leder till att parallella strukturer utvecklas. Detta kombinerat med den långt gångna inställningen från fakultetsledningen att allt fungerar som det ska tills motsatsen bevisas gör att det inte finns någon som egentligen kan uttala sig om hur det samlade kvalitetsarbetet på den samhällsvetenskapliga fakulteten fungerar. Att man på fakultetsnivå föreskriver att saker ska ske, till exempel vad gäller kursutvärderingar, är inte samma sak som att det faktiskt sker ute på institutionerna.

Auditgruppen anser att det är olyckligt och till viss del orättvist att institutionerna ska behöva ta ett ansvar för fakultetens program genom att göra egna avsättningar för att kunna hantera kvalitetsutveckling på programmen.

Det förefaller finnas en tilltro vid fakulteten att det höga söktrycket¹ beror på att fakultetens utbildningar håller en hög kvalitet. Detta är till viss del givetvis sant, men man bör vara öppen för att det också beror på att områdena för fakultetens utbildningar till stor del sammanfaller med områden som ungdomar finner det intressant att utbilda sig inom.

Auditgruppens uppfattning utifrån intervjuerna är att fakultetsnivåns närvaro i utbildningsnära kvalitetsfrågor är svag. Kontakten med fakultetsnivån tycks vara begränsad till det mycket uppskattade stödet från fakultetskansliets medarbetare. Konsekvensen av detta blir dock att fakultetsnivån inte tycks leda eller styra kvalitets- eller utvecklingsarbetet inom sitt ansvarsområde. Detta innebär inte per automatik att utbildningarna brister i kvalitet eller att institutionernas egna kvalitetshöjande insatser är otillräckliga, det mesta tyder på motsatsen, utan att fakulteten varken har arbetsätt för att känna till eller resurser för att åtgärda eventuella brister. Anledningen till detta är fakultetens tolkning av tillitsbaserad styrning, som i hög grad respekterar utbildningarnas arbete med kvalitet, men som i viss mån saknar styrning, kontroll och återkoppling. Auditgruppens förståelse för tillitsbaserad styrning skiljer sig från den Samhällsvetenskapliga fakultetens. Den Samhällsvetenskapliga fakulteten förefaller ha en syn på tillit som innebär mycket lite eller ingen kontroll. Auditgruppen anser däremot att tillit inte innebär avsaknad av styrning och kontroll utan snarare att tillit och kontroll ska gå hand i hand. Kontrollen och tillsynen måste ha en väl avvägd balans mellan främjande och ansvarsutkrävande.

”Tillit innebär inte att man ska sluta mäta, kontrollera eller dokumentera, men det innebär att man begränsar dessa inslag till enbart det som är mest nödvändigt och att denna styrning utformas i dialog med den granskade.”, SOU 2018:38 s 432.

Den genomgående avsaknaden av en mer systematisk samordning och uppföljning av kvalitetsarbetet vid institutionerna i kombination med fakultetens strategi att stötta snarare än leda, gör att auditgruppens slutsats är att fakulteten inte till fullo har rutiner som kan säkerställa kvalitetsarbete i utbildning.

¹ Program vid den Samhällsvetenskapliga fakulteten har i genomsnitt 2,3 reserv per antagen student, att jämföra med 1,6 reserv per antagen för samtliga program vid hela universitetet

UMEÅ UNIVERSITET

Auditgruppens rekommendationer till den Samhällsvetenskapliga fakulteten

Organisation av kvalitetsarbetet: För att fakulteten ska kunna ansvara för kvaliteten i institutionernas utbildningar, krävs både kvalitativa och kvantitativa styrmedel.

- Fakulteten bör se över hur ett strukturerat kvalitetsarbetet ska harmonisera bättre med en tillitsbaserad styrning och ledning.
- Återkoppling på VP/VB bör systematiseras.
- En buffert av sökbara medel på fakultetsnivå ger fakulteten möjlighet att stödja kvalitetsarbetet.
- Fakulteten bör arbeta med att samla information om kvalitetsarbetet på webben och aktivt arbeta med webstrukturer för att sprida information om kvalitetsarbetet över institutionsgränserna.

Programrådets arbete och programsamordnarens roll:

- Informera om den fakultetsgemensamma arbetsbeskrivning för programråden tydliga uppdrag och mandat att arbeta med kvalitetssystemet och programutveckling.
- Lägga till delegation från fakultetsnämnden till programråden.

Kursutvärderingar och programutvärderingar:

- Inför en fakultetsövergripande praxis där studenterna i början av varje kurs informeras om den utveckling som skett tack vare kursutvärdering, samt var de kan hitta utvärderingar av tidigare kursomgångar.
- Lyft fram och sprid de goda exempel som finns, med fokus på att utvärdera förutsättningar för studenternas lärande, kollegialt erfarenhetsutbyte och studentmedverkan i utvecklingsarbetet.
- Utöka det redan etablerade samarbetet med UPL kring kollegial kursanalys och kursutveckling på vetenskaplig grund till alla verksamheter som önskar stöd med att etablera sådana arbetsformer.
- Informera institutionerna om möjligheten att skapa kursvärderingar i systemet Survey&Report, som inom kort kommer att vara tillgängligt från Canvas. Samt att UPL kommer att ordna med väl beprövade mallar för detta ändamål.
- Inrätta ett fakultetsövergripande forum där olika program kan samarbeta kring programutvärdering och utarbetande av VB/VP, och samtidigt få kollegial återkoppling på sitt kvalitetsarbete.

Kollegial extern granskning:

- Uppdatera fakultetens uppdragsbeskrivning av aktiviteten kollegial extern granskning så att en sammanfattande analys av granskningsrapporterna tillsammans med samtal med granskarna genomförs för varje granskningscykel.
- Att i uppdragsbeskrivningen av kollegial extern granskning tydliggöra att granskningen ska utgå från kvalitetskriterierna i Umeå universitets kvalitetssystem för utbildning, bilaga 2 och 3.

UMEÅ UNIVERSITET

Utnämnda lärare

- Auditgruppen föreslår att den Samhällsvetenskapliga fakulteten ser över hur den skulle kunna använda pedagogiskt utnämnda lärare. Exempelvis om fakultetsnivån kan arbeta för införandet av ett mentorskapsprogram likt det som genomförs i UPLs regi.

Ekonomiska incitament:

- Inför sökbara medel för utvecklingsarbete.

Internationalisering för doktorander:

- Utveckla definitionen av internationalisering på hemmaplan och stötta denna typ av internationalisering från fakultetshåll.

Arbets- och forskningsmiljö för doktorander:

- Skapa förutsättningar för institutionsövergripande forskarutbildningsmiljöer genom att utveckla formalia för en doktorsexamen från samhällsvetenskapliga fakulteten.
- Stötta institutioners nätverk inom utbildning på forskarnivå.